



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 759/2019

21.10.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Ђилас, адвокат из ..., против тужене „SOCIETE GENERALE BANK“ АД Београд, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења делимичне ништавости и неоснованог обогаћења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1371/18 од 09.11.2018. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1371/18 од 09.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1371/18 од 09.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица Кула П 143/18 од 18.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 2. тачка 1. подтачка 5. Уговора о кредиту за измиривање раније предузетих обавеза бр. ... што је тужена дужна трпети и признати. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 14.602,50 динара са законском затезном каматом почев од 24.05.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 57.640,00 динара. са законском затезном каматом почев од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1371/18 од 09.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса

или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова, одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени Закона о облигационим односима. Побijана пресуда не одступа од правног става о дозвољености уговарања трошкова кредита који је Врховни касациони суд усвојио на седници Грађанског одељења од 22.05.2018. године. Због тога и одлуке приложене уз ревизију, којим тужилац указује на евентуално другачије одлучивање о истом правном питању, не указује нужно и на исказан различит правни став, будући да правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.01.2018. године, а вредност предмета спора опредељена је износом у висини 14.602,50 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па је побijана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић